

بررسی میزان آلودگی سیستی سرکوس تنبیاکولیس (*Cysticercus Tenuicollis*) در گوسفند و بز کشتار شده در کشتارگاه دام بهم
حجت الله جعفری، دکترای عمومی دامپزشکی، معاون دامپزشکی شهرستان بهم، اداره کل دامپزشکی استان
کرمان، پست الکترونیکی hjveterinary@yahoo.com
زهره وکیلی، دکترای عمومی دامپزشکی، کارشناس اداره کل دامپزشکی استان کرمان، اداره کل دامپزشکی
استان کرمان، پست الکترونیکی zohrevakili1363@gmail.com
مقدمه:

تبیا هیداتیژنا (*Taenia hydatigena*) بزرگترین کرم نواری سگ است که هفت دهم تا پنج متر طول دارد و دارای چهار بادکش گرد و یک ردیف دوتایی شامل ۲۶-۴۴ قلاب کوچک است. تعداد بندها در حدود ۴۰۰ عدد بوده و بندهای انتهایی مستطیل شکل و به عرض پنج میلی متر است (دکتر رکنی و همکاران، ۱۳۸۸: ۳۱۷-۳۱۹). علفخواران اهلی و حشی نظیر گوسفند، بز، خوک و اسب میزبان واسط انگل به شمار می‌روند و سگ، گرگ، کفتار و گوشتخواران وحشی میزبان اصلی انگل می‌باشند (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲: ۱۸۴-۱۸۵). سیستی سرکوس تنبیکولیس (*Cysticercus tenuicollis*) به چادرینه، مزانتر روده و سطح سروزی اندامهای حفره شکمی به خصوص کبد می‌چسبد و کرم نواری بالغ در روده باریک سگ و سگ سانان زندگی می‌کند (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲: ۱۸۴-۱۸۵). در چرخه زندگی این انگل می‌توان گفت تخم‌های دفع شده در مدفع میزبان قطعی به وسیله نشخوارکنندگان خورده می‌شود و انکوسفر (Oncosphere) در روده کوچک از تخم خارج و آزاد می‌شود، مخاط روده را سوراخ می‌کند و از راه ورید باب به کبد می‌رود تا هفته چهارم در بافت کبد حرکت می‌کند و سبب بروز مجاری خونریزی دهنده به ویژه در قسمت‌های نزدیک به لبه‌های باریک کبد می‌شود، رنگ این مجاری در ابتدا قرمز تیره است ولی به سرعت به رنگ قهوه‌ای و سبز و سرانجام سفید کم رنگ (به دلیل فیروز) می‌شود. برخی سیستی سرک‌ها (*Cysticerci*) از کپسول کبد عبور می‌کنند وارد حفره صفاقی می‌شوند و به چادرینه بزرگ، سطح مزانتریک و شکمی اندامهای شکمی به ویژه کبد می‌چسبند و ظرف پنج تا هشت هفته پس از آلودگی، کامل می‌شوند (دکتر رکنی و همکاران، ۱۳۸۸: ۳۱۷-۳۱۹). سیستی سرک‌های (*Cysticerci*) بالغ تا شش سانتی متر طول دارند و دارای گردن بلند و ظریفی می‌باشند و در داخل واحد یک عدد اسکولکس (Scolex) می‌باشد. سیر تکاملی با بلع سیستی سرک (*cysticercus*) توسط گوشتخواران ادامه می‌یابد (حسینی و همکاران، ۱۳۸۲: ۱۸۴-۱۸۵).

موارد و روش کار:

طی یک بررسی شش ماهه که از ابتدای زمستان ۱۴۰۰ لغایت انتهای بهار ۱۴۰۱ در کشتارگاه دام بهم (استان کرمان) بر روی ۲۵۶۴ راس گوسفند و ۶۶۴۴ راس بز (جمعاً ۹۲۰۸ راس دام سبک) کشتاری انجام پذیرفت، پس از ذبح دام و باز نمودن کامل و خروج محتويات، تمامی امعاء، احشاء و همچنین محوطه بطنه و صدری لاشه‌ها به طور کامل و دقیق مورد بازرسی بهداشتی قرار گرفت.

نتیجه گیری:

دراین بررسی در تعداد ۵۵ مورد از گوسفندان (دو درصد) و تعداد ۴۰۵ مورد بز (شش درصد) و جمعاً ۴۶ مورد دام سبک کشتاری (پنج درصد) آلودگی به سیستی سرکوس تنبیکولیس (*Cysticercus tenuicollis*) مشاهده شد.

کیست‌های انگلی سیستی سرکوس تنبیا کولیس (*Cysticercus tenuicollis*) مشاهده شده در لاشه گوسفند و بز کشتاری در کشتارگاه دام بهم

کیست های انگلی سیستی سرکوس تنیا کولیس (*Cysticercus tenuicollis*) مشاهده شده در لاشه گوسفند و بز کشتاری در کشتارگاه دام بهم

کیست های انگلی سیستی سرکوس تنیا کولیس (*Cysticercus tenuicollis*) مشاهده شده در سطح کبد و پریکارد قلب گوسفند و بز کشتاری در کشتارگاه دام بهم
بحث:

مطالعات نشان می دهد ایران یکی از مناطق آندمیک انگل تنیا هیداتیژنا (*Taenia hydatigena*) در سگ، سگ سانان وحشی به عنوان میزبان نهایی و در نشخوارکنندگان اهلی و وحشی به عنوان میزبان واسطه محسوب می شود (Mohammad Hossein Radfar, ۲۰۰۵:۴۶۹-۴۷۶).

در مطالعه ای دیگر بررسی میزان آلودگی سیستی سرکوس تنیاکولیس (*Cysticercus tenuicollis*) در گوسفندان کشتار شده در کشتارگاه صنعتی همدان توسط ساری همکاران از فروردین ماه لغایت مهرماه ۱۳۹۴ انجام پذیرفت، از تعداد ۹۷۵ راس دام کشتاری ۳۴۰ راس (پنج و نود و یکصدم درصد) آلوده به این کیست تشخیص داده شدند (ساری و همکاران، ۱۳۹۵).

در مطالعه دیگر که بررسی میزان شیوع آلودگی به سیستی سرکوس تنیاکولیس (*Cysticercus tenuicollis*) در نشخوارکنندگان کوچک شهرستان زنجان توسط داوودی و همکاران در سال ۱۳۹۳ انجام پذیرفت تعداد ۱۹۳۹ راس از ۲۷۷۰ راس دام (هفت درصد) آلوده به این انگل تشخیص داده شدند (داوودی و همکاران، ۱۳۹۴).

همچنین در مطالعه دیگر که بررسی میزان شیوع آلودگی به سیستی سرکوس تنیاکولیس در گوسفند و بز کشتاری در کشتارگاه کرمان از آپریل (April) ۲۰۰۱ تا مارس (March) ۲۰۰۲ توسط رادفر و همکاران انجام شد.

۱۷۲ راس گوسفند از ۱۳۳۶ (۱۲,۸٪) و ۳۰۲ راس بز از ۱۶۷۴ (۱۸,۰٪) درصد) آلوده به این کیست بودند (Mohammad Hossein Radfar, ۲۰۰۵:۴۶۹-۴۷۶).

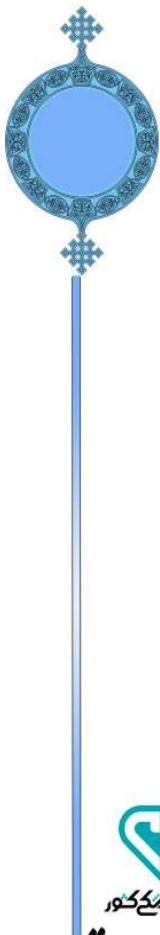
مطالعه ما همچون دیگر تحقیقات اشاره شده نشان می دهد جمعیت گوسفند و بز به میزان قابل توجهی به این انگل مبتلا می شوند و به نظر می رسد علت اصلی درصد ابتلای بالای بز نسبت به گوسفندان را میتوان به رفتار و مدیریت چراز دام نسبت داد (Mohammad Hossein Radfar, ۲۰۰۵:۴۶۹-۴۷۶).

لذا با توجه به این تحقیقات و آسیب های اقتصادی چشمگیر این چنین ضایعات کیستی بر راندمان تولید (گوشت و شیر) جمعیت دامی، پیشنهاد می شود سازمان دامپزشکی کشور با نهادهای همیار از جمله سازمان بهبود تولیدات دامی، سازمان امور عشاير و نیز تشكیلات و سازمانهای تحت پوشش وزارت کشور (دهیاری ها، بخشداری ها و...) نسبت به آگاهی بخشی دامداران با این کیست، اقدامات پیشگیرانه با استفاده از داروهای ضد انگل و نحوه قطع چرخه زیستی این

انگل اهتمام لازم را داشته باشند و همچنین امحاء کامل کیستهای مربوط در کشتارگاه های دام در برنامه کاری قرار گیرد.

منابع:

- ۱- تالیف دکتر جانز کافمن و همکاران و ترجمه دکتر سید حسین حسینی، دکتر حمیدرضا حدادزاده و همکاران (بهار ۱۳۸۲) «کتاب عقوبات های انگلی دامهای اهلی»، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول صفحه ۱۸۵ تا ۱۸۴.
 - ۲- تالیف جوزف گریسی و همکاران و با ترجمه دکتر نورده رکنی و همکاران (۱۳۸۸) «کتاب بهداشت گوشت»، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول، جلد سوم، صفحه ۳۱۹ تا ۳۱۷.
 - ۳- ساری عباسعلی، میرمعینی سیده سحر (۱۳۹۵) «بررسی میزان آلدگی سیستی سرکوس تیاکولیس در گوسفندان کشتار شده در کشتارگاه صنعتی همدان»، دومین کنفرانس علمی پژوهشی علوم و صنایع غذایی ایران (دانشگاه سمنان).
 - ۴- داودی جابر، شبستری بهمن (۱۳۹۴) «بررسی میزان شیوع آلدگی به سیستی سرکوس تیاکولیس در نشخوارکنندگان کوچک شهرستان زنجان»، اولین همایش ملی یافته های نوین در پژوهش های کشاورزی و منابع طبیعی.
- ۵- Mohammad Hossein Radfar, Simin Tajalli and Mansooreh Jalalzadeh (۲۰۰۵) "Prevalence and morphological characterization of *Cysticercus tenuicollis* (*Taenia hydatigena cysticerci*) from sheep and goats in Iran" veterinary Arhiv ۷۵(۶): ۴۶۹-۴۷۶.

سلام وسلامتی

